

Rewolucja kulturalna 1968 – etapy jej rozwoju i geneza filozoficzna.

Rewolucja ta stanowiła główny nurt globalnej rewolucji wolnościowej, który objął nie tylko Francję i Europę zachodnią, ale również Stany Zjednoczone, Meksyk, Japonię, a także dwa państwa bloku radzieckiego – Polskę i Czechosłowację. W każdym miejscu miała inny charakter. W przypadku Warszawy i Pragi była to rewolucja quasi wolnościowa, organizowana przez środowiska rewizjonistyczne, zainteresowane jedynie próbą nadania komunizmowi „ludzkiej twarzy”, nie zaś jego odrzuceniem. Zarówno w Ameryce, jak i w Europie zatriumfowała **wolność od. Od wszelkich autorytetów i kształtujących je wartości, od tradycji i dotychczasowego modelu życia.** W wielu opracowaniach tej rewolucji pojawia się jej określenie jako „młodzieżowej kontestacji” przeciwko panującemu porządkowi nie tylko w sferze społecznej i politycznej, ale również kulturowej oraz cywilizacyjnej. Podkreśla się, że był to najpoważniejszy w historii nowożytnej konflikt pokoleń. Buntowi młodych przeciwko tradycji towarzyszyła poważna transformacja kultury, inspirowana ideami rewolucji seksualnej, detabuizacją osoby ludzkiej czy wreszcie gwałtownym i przyspieszonym rozwojem popkultury. Wszystkie te przemiany wynikały z inspiracji neomarksizmu szkoły frankfurckiej – m.in. E. Fromma i H. Marcuse – a także liberalnej koncepcji wolności, prezentowanej przez F. Hayeka, J. Rawlsa czy R. Nozicka. Inspiracje te widoczne są we wszystkich trendach rewolucyjnych 1968 roku – ruchu hippisowskim i wzorowanych na nim subkulturach młodzieżowych, takich jak: modsi, metalowcy, punki, skinheadzi. Ich rewolucyjna postawa wobec tradycji przejawiała się nie tylko w pacyfizmie (hasło: make love not war) i modnym stroju, ale również w kontestacji wysokich wartości – moralnych, religijnych, metafizycznych. Jej dobitnym wyrazem było hasło **wolnej miłości, któremu towarzyszyło odrzucenie krępującej ją chrześcijańskiej moralności.** Z tego trendu rewolucji kulturalnej 1968 roku wyrasta **nowy jej kierunek – rewolucja seksualna**, widoczna nie tylko w sferze obyczajowej i społecznej, ale również prawnej. Tak więc z jednej strony rodzi się – nie tylko w popkulturze, ale także w kulturze wysokiej – kult młodości i ciała, tolerancja dla nagości. Z drugiej – szerokie otwarcie prawa dla zachowań i postaw uważanych dotychczas za naganne bądź przestępcze i z tego powodu podlegających napiętnowaniu czy penalizacji. Rozpoczął się okres ich przyspieszonej legalizacji – dotyczy to nie tylko antykoncepcji, pornografii i pornobiznesu,

ale również aborcji i homoseksualizmu z jednej strony, z drugiej – dekryminalizacji prostytucji, liberalizacji ustaw o separacji i rozwodach, prawa do rejestracji konkubinatów – także jednopłciowych – wprowadzenie edukacji seksualnej w szkołach publicznych i niektórych prywatnych. Dla tego etapu rewolucji kulturalnej – lata 80. i 90. XX wieku – największy wpływ miał relatywizm moralny i poznawczy kształtowany przez ateistyczną i antyaksjologiczną filozofię postmodernizmu. W tej tendencji narodziła się ideologia genderyzmu, zaś ostatnio – równolegle – koncepcja posthumanizmu i interhumanizmu, których symbolami są pojęcia postczłowieka i postprawdy.